

ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ОБ'ЄКТ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА

Демченко А., студентка МгМт-УФЕБ-1-20
Науковий керівник: О. Ткаченко, к.е.н, доцент

Запорукою ефективного розвитку вітчизняних аграрних підприємств є виробництво та реалізація якісної продукції не лише на внутрішніх, а й на зовнішніх ринках. Враховуючи останні тенденції в економіці та суттєву переорієнтацію підприємств, відбувається актуалізація зовнішньоекономічної діяльності. Підписання Угоди про асоціацію між Україною та ЄС сприяє не лише вільному руху капіталів та суттєвому поштовху розвитку вітчизняної економіки, а й обумовлює низку проблем, вирішення яких є першочерговим не лише для керівництва державою, а й для вітчизняних аграрних підприємств. Перш за все, вітчизняним підприємствам необхідно шукати шляхи виходу на нові ринки збуту або закріпитися вже на завойованих ринках, адже конкурентна боротьба буде лише загострюватися. А при здійсненні вибору країни цільового ринку слід враховувати не тільки привабливість ринку, ринкових сегментів, особливості входу на ринок, наявні бар'єри, а й індивідуальні особливості вітчизняного підприємства. По-друге, певні відмінності технічних норм і стандартів вітчизняних підприємств та підприємств країн ЄС ускладнюють транскордонну торгівлю і потребують узгодження українських та європейських стандартів, а, отже, можуть зумовити не лише часткове технічне переоснащення, а й пошук нових підходів управління підприємством (оскільки зазначені норми і стандарти стосуються майже усіх сфер діяльності підприємства).

Отже, процеси, що відбуваються в економіці України, суттєво позначаються на особливостях господарської діяльності та специфіці управління вітчизняними підприємствами, а також на підходах і методах управління економічною безпекою, що, в свою чергу, зумовлює розширення меж такого управління та необхідність врахування не лише специфіки діяльності та особливостей функціонування господарюючого суб'єкта і врахування специфіки власної країни, а й необхідність передбачення наслідків інтеграції на зовнішні ринки збуту. З одного боку, це ускладнює діяльність вітчизняних підприємств та управління їх фінансово-економічною безпекою, а з іншого, – є значним поштовхом до збільшення прибутковості підприємств та зростання їх ринкової вартості.

Процеси інтеграції, інтернаціоналізації та глобалізації економічних явищ і процесів базуються на зовнішньоекономічній діяльності різних суб'єктів і формують «трикутник еволюційної взаємодії» у сфері ЗЕД. Розвиток глобалізаційних явищ посилює конкуренцію, і для більшості ринків

формуються нові умови функціонування суб'єктів ринку. Це примушує суб'єктів господарювання включатися в інтеграційні процеси і таким чином коло замикається. Тобто, умови діяльності на зовнішніх ринках та інтеграційно-глобалізаційні процеси формують потребу у захисних механізмах фінансово-економічної безпеки зовнішньоекономічної діяльності підприємств.

Таким чином, зовнішньоекономічна діяльність є складною діяльністю, яка характеризується вищою ймовірністю виникнення ризиків порівняно із діяльністю на внутрішніх ринках. Отже, зовнішньоекономічну діяльність можна визнати одним з пріоритетних об'єктів фінансово-економічної безпеки підприємства, що потребує від менеджменту підприємств адекватного концептуального, інструментального та соціально-поведінкового забезпечення економічної безпеки у сфері ЗЕД.